

Mor Kirk Douglas, actor llegendari de Hollywood

Protagonista de grans pel·lícules com ara 'Espàrtac', 'El gran carnaval' i 'Camins de glòria', tenia 103 anys

El Barça cau amb dolor a Bilbao (1-0)

Un gol en el temps afegit suposa l'eliminació de la copa

El lament de Jordi Alba ■ EFE

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 7 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15263 - AVUI / Any XLII. Núm. 14133 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-10

Continuarà...

Torra i Sánchez entren al Palau de la Generalitat davant d'una formació de la guàrdia d'honor dels Mossos d'Esquadra ■ B.P.B.

HONOR • Torra rep Sánchez al Palau amb honors de cap d'estat un any després de la Declaració de Pedralbes

LLUNY • La cordialitat presideix la reunió, en què es constata que les posicions estan molt allunyades

LÍDERS • Els dos presidents lideraran la taula de diàleg entre governs aquest febrer

Crònica **Emili Bella**

Quan la llibertat fa nosa

NACIONAL

P11

Permisos per als Jordis per anar a treballar

Sánchez podrà sortir tres dies per fer voluntariat i Cuixart, cinc dies per anar a la seva empresa

Ho ha aprovat la junta de tractament de la presó, però el jutge encara pot tombar-ho

NACIONAL

P12,13

Lluís Puig. Exconseller de Cultura

“No és greu si m'haig de quedar pres a Bèlgica”

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Silencis de Girona

Quan va rebre la distinció de doctor honoris causa per la Universitat de Girona, l'any 2012, George Steiner no podia viatjar. Va enviar un breu parlament que parlava dels silencis de Girona: "Its silences are like no others." No s'assemblen a cap altre silenci. Els que hi vivim potser no som capaços de percebre'ls amb la intensitat que va dir Steiner, però sí que podem calibrar com d'importants són en la seva reflexió. Els silencis on es formulen les qüestions fonamentals. "A mi em sembla", escrivia quan Javier Marías el va fer entrar al Regne de Redonda i ell va adoptar el títol honorífic de *Duke of Girona*, "que el carreró d'Isaac el Cec encarna en bona mesura la tragèdia i la finor d'aquesta Europa nostra, i dels interrogants que he tractat d'expressar en la meua pròpia obra". El temps europeu, "la condensació i concentració de la presència palpable de la temporalitat humana". No sé si els que hi vivim en som prou conscients. En tot cas, ell hi per-

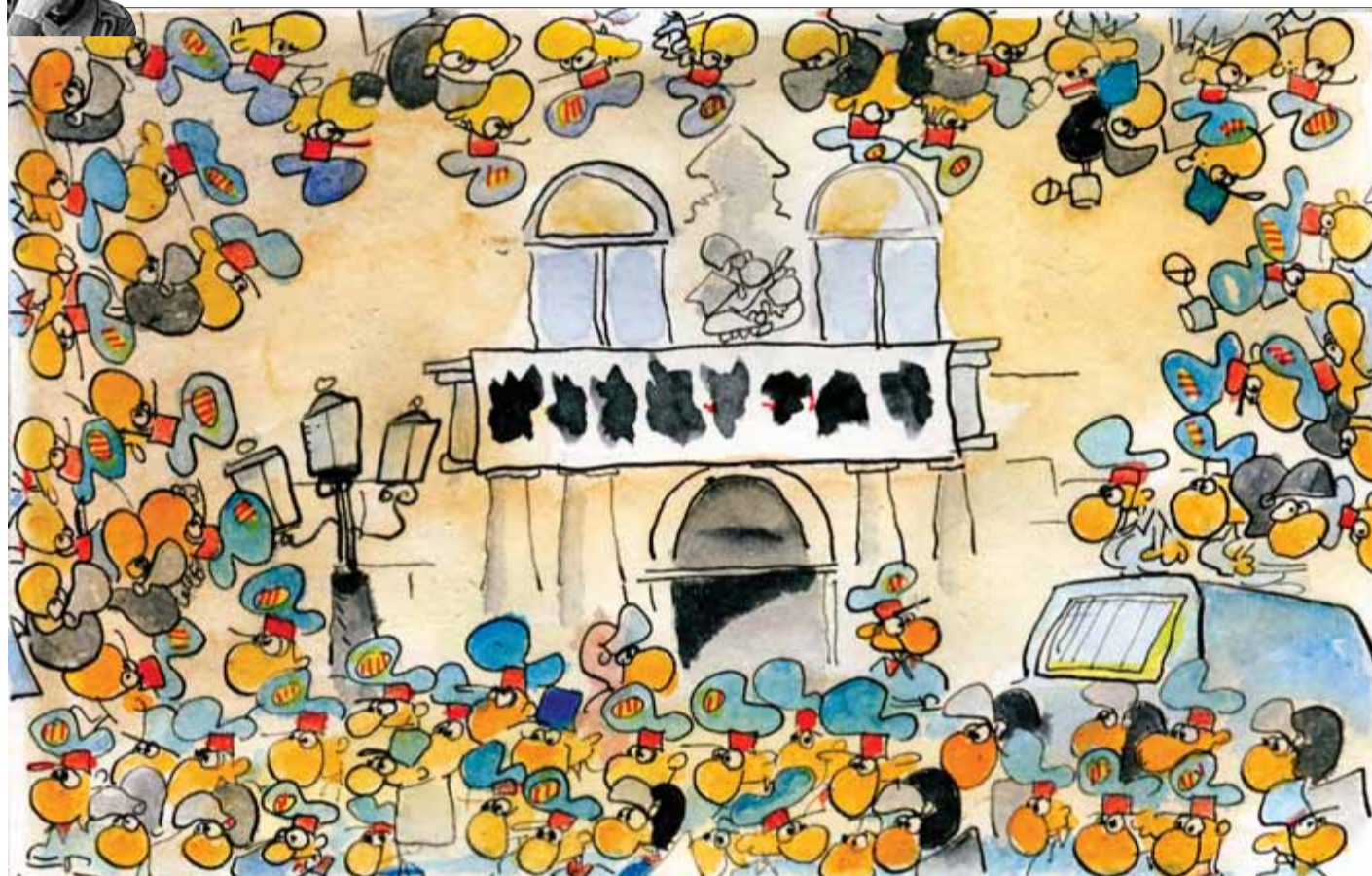
Convindria fer-li una visita de tant en tant a l'estàtua jacent de la comtessa Ermessenda, a la Catedral, com si es tractés d'un deure moral

cebia aquella idea d'Europa que es fonamenta en els carrers i en els cafès, en el pas del temps i en la consciència del pes d'una història que s'acumula, que forma una pàtina i que, finalment, s'expressa en silenci.

Com el silenci de la comtessa Ermessenda, l'estàtua jacent de Guillem Morei, a la Catedral. En la seva última visita, acompanyat de Pepa Balsach, la catedràtica d'Art Contemporani de la UdG, que el va convidar a la ciutat i que el va acompanyar, i amb qui va parlar d'aquell "secret de llum" que emergeix de la mort, com un Brancusi, Steiner va admirar de nou el "comiat reticent" d'aquella dona de pedra, "un dels cims de tots els arts purs i simples". La presència constant, impertorbable, d'un rostre que alhora desprèn neguit i serenor. Convindria fer-li una visita, de tant en tant, com si es tractés d'un deure moral, per sortir-ne no sé si reconfortats amb la vida que no es marceix o angoixats per la mort que s'imposa. En tot cas, en silenci. Davant l'alabastre, davant l'art que ens aboca a la certesa del no-res.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

En Remi

S'ha mort en Remigio, en Remigi, en Remi Herrero. Vam treballar junts uns anys. Ell era regidor de moltes coses a Mataró i jo el seu tècnic en Cultura. Cultura incloïa Festes. Era al començament de la democràcia. Les festes s'havien de revitalitzar. Durant la de Sant Simó, un aplec tardoral en una ermita marítima, una dona li va dir: "És el primer cop que veig que el programa inclou una tómbola." "Hem recuperat una tradició centenària, senyora." Entre ell, jo i la comissió de festes, vam crear una pila de tradicions centenàries. Arreu passava igual. L'any passat, per Les Santes, vaig presentar a la meua filla en Bienve Moya de Vilanova i la Geltrú, que havia vingut a observar-nos la festa major. La filla va autenticar que era viu i coneixia el seu pare l'home que s'havia inventat els correfocs: l'acte i la paraula.

En Remi era de Rueda, Valladolid. Hi passava els estius, i em va convidar a anar-lo a veure. M'hi vaig fer present. Un matí em va fer pujar a la caixa descoberta d'una camioneta. Em va dur a una *dehesa* a triar toros per a la *corrida* de la tarda. Va marcar un número al

“Amb ell ens havíem inventat moltes tradicions centenàries

mòbil. "Mai no diries qui tinc aquí triant toros." Em va passar el telèfon. Era Manuel Mas, l'alcalde de Mataró. Manuel Mas, més retret i tímid, sempre va deure molts vots a en Remi, que tant anava a menjar *pescadito* a la Casa de Andalucía o pa amb tomàquet al lloc on hi hagués gent ingerint-lo com lligava un pacte. Vaig observar que també tenia vara alta a Rueda. Amb uns dies a l'estiu gairebé decidia qui havia de ser l'alcalde. Socialista, evidentment. Rueda és terra de vins. En Remi em va portar a un tast, que reunia altra gent. El cap de cerimònies ens va fer mirar la copa mig plena a

contrallum, ensumar-la, agitar-la, sostenir-la amb unció i recolliment. El moment de beure'n el contingut semblava que no hagués d'arribar. La veu d'en Remi va trencar el silenci: "Jo em passo a la cervesa." Penso en el Remi anticonvencional davant qualsevol mostra de sibirisme prolongat, també intel·lectual o polític. Sempre em passaria a la cervesa.

Vam ser convidats a Berga a unes jornades sobre la Patum. Un regidor em va preguntar en un apart: "Aquest xarnego teniu a l'Ajuntament de Mataró?" Aquell dia vaig estimar amb més intensitat en Remi, un home de Rueda que contribuïa a construir la ciutat que l'havia acollit. Era mestre, i va tornar a l'antic ofici quan va plegar de l'Ajuntament. Quan es va jubilar es va dedicar a cultivar l'hort i a anar amb bicicleta. El vaig veure per darrer cop per Les Santes últimes, a la plaça de Santa Anna. S'hi celebrava el desvetllament bellugós, una ballada de gegants nocturna, naturalment centenària, creada a la seva època, que en Bienve Moya voldria incorporar a la festa major de Vilanova.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/yn6z8n>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I la proposta, quina era?

Està bé (molt bé) que un president del govern espanyol, com és el cas d'ahir de Pedro Sánchez, entri al Palau de la Generalitat en senyal de respecte als ciutadans d'aquest país i al seu president (i més si aquest és Quim Torra, a qui mig PSOE ha ridiculitzat i ara tots els tribunals volen fer fora). I està molt bé que hi arribi amb una llista de temes que pretén resoldre. Si Mas i Puigdemont van anar a La Moncloa a veure Rajoy amb una llista, ara ve ell a Catalunya amb la seva. Sánchez sempre es fa escoltar. I per això ahir tots ho vàrem fer. Sense treure'n, és clar, l'entrellat. Ho resumia el president Torra en acabar la reunió amb el seu homòleg espanyol: "Ha anat molt bé, però encara no sé quina és la seva proposta per a Catalunya." A mi em fa l'efecte que Sánchez, ahir, va fer una mica un Zapatero. Va venir a Catalunya a dir-nos el que a ell li sembla que tothom

“Sánchez ahir va fer una mica un Zapatero, va venir a dir-nos el que a ell li sembla que tothom vol escoltar

vol escoltar: diàleg, paciència, mesa de diàleg, respecte... I ens va parlar de revolució digital (en ple decret digital), de la necessitat d'una bona relació entre Mossos i Guàrdia Civil (a la mateixa hora que ho deia es continuava jutjant el major Trapero) i fins i tot de "treballar junts pel canvi climàtic" (van sentir les declaracions de l'altre dia de Borrell, insultant els joves par-

lant de la "síndrome Greta Thunberg"?). Sánchez va venir ahir a Catalunya a guanyar temps. A dir que res no canviarà de cop, que necessitem "paciència i determinació" ("La agenda que nos avança al reencuentro llevará tiempo") perquè la cosa va per llarg. O, el que és el mateix, que mentrestant caldrà que algú li aprovi els pressupostos. Perquè si en volgués fer via, Sánchez ja hauria dit quina és la composició de la mesa de diàleg, qui és el relator ("El relator són tots els espanyols", va dir, com prenent-nos el pèl) i què en pensa del dret a l'autodeterminació. Quan li ho van preguntar, va sortir per la tangent, va explicar que les posicions "estan molt allunyades" i es va mostrar "un ferm defensor de l'autogovern de Catalunya". I tant, senyor Sánchez. Jo també. Partidari fins a l'extrem. Si vol, tant per convertir-lo en l'únic punt de l'ordre del dia d'aquesta famosa mesa de diàleg.

EDITORIAL

Un pas previ al diàleg

La reunió d'ahir al Palau de la Generalitat entre els presidents català i espanyol, Quim Torra i Pedro Sánchez, és un pas endavant en la normalització de les relacions institucionals després de molts mesos d'incomunicació i d'hostilitat, i també és un punt de trobada de cara al diàleg bilateral imprescindible per aspirar a trobar solucions al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol. El temps dirà si el camí que s'inicia aquí és un camí de solucions efectives en allò que enfronta ara mateix les dues parts, però avui és important valorar que la trobada s'hagi produït, malgrat les pressions exercides des de l'oposició política, mediàtica i jurídica de la dreita i l'extrema dreita espanyoles, però també malgrat les traves que suposen l'amenaça d'inhabilitació del president Torra i la inestabilitat del govern amb l'anunci d'unes eleccions d'aquí a uns mesos.

Més enllà de la trobada, del reconeixement mutu de les parts, de la predisposició a parlar, del to i dels gestos, és evident que el diàleg real sobre el conflicte polític i les qüestions transcendents que el defineixen, com són l'exercici del dret a l'autodeterminació i la fi de la repressió a tots els nivells, no ha començat encara. L'únic bon símptoma és que ho farà aviat, perquè Torra i Sánchez van acordar convocar la primera reunió de la mesa de negociació política aquest mes de febrer, i també que seran els dos presidents els qui encapçalaran les respectives delegacions. A partir d'aquí, la distància abismal en el tema de la sobirania, la situació de presos i exiliats, la quarantena de processos judicials en curs, la negociació dels pressupostos de l'Estat i la bel·ligerància de les dretes davant el mateix diàleg i qualsevol acord que en surti, són condicionants prou importants per no crear-se grans expectatives.

De reüll

Marta Monedero

L'Europa de Steiner

La setmana que se n'ha anat Kirk Douglas i que Hollywood és una mica menys daurat, també és la de la mort de George Steiner, un dels últims grans mestres europeus. Un filòsof que es preguntava els perquè. Però, sobretot, un pensador amb una manera lúcida de mirar la literatura, el món i, també, Europa. Un crític literari que estimava les llengües, amb un saber d'una altra època. La seva obra encarna l'Europa de les llibertats, de la cultura i dels cafès. "Dibuixeu el mapa dels cafès i tindreu un dels indicadors essencials de la idea d'Europa", deia. El café

El continent de les llibertats, la cultura i els cafès per refer una mica l'ànima

com a lloc obert a tothom, com a club de l'esperit. Cafès plens de persones i de paraules, on s'escriu poesia, es conspira i es filosofa. Steiner ha estat, sens dubte, l'ànima de la idea d'Europa. No de la Unió Europea actual, que es llepa les ferides per la marxa del Regne Unit. O, el que és pitjor, una Unió Europea

immersa en una deriva tan allargassada, que fins i tot Alemanya, que n'és un dels defensors més fermes, arrufa el nas a l'hora d'endregar la casa. Berlín és un dels aportadors nets al club comunitari, però ara rebutja aportar més diners als nous pressupostos europeus. Fins i tot podria vetar l'aprovació dels comptes per al nou període 2021-2027 si no es renegocien a la baixa. La burocràtica Europa conserva poc d'aquells valors fundacionals i s'ha distanciat dels que l'han imaginada, com Steiner, des d'un humanisme que ens ajudava a entendre'n la complexitat.

Les cares de la notícia

ADVOCADA

Olga Tubau

Els fets per sobre del relat

El judici al major Josep Lluís Trapero i altres càrrecs de la cúpula dels Mossos i de la conselleria d'Interior continua destacant la labor minuciosa de l'advocada del major, contribuint a desmuntar el relat prefixat per la Guàrdia Civil i la Fiscalia i despullar els fets reals que es pretenen jutjar.

PRESIDENT DE LA XINA

Xi Jinping

Silenci eixordador

La crisi sanitària que ha provocat el coronavirus de Wuhan ara per ara ha causat, que se sàpiga, la mort de 565 persones i més de 28.000 contagiats, a part d'una alerta mundial, però tot i això el màxim líder de la Xina no ha comparegut públicament per dir-ne res. Un silenci eixordador.

DIRECTORA DEL 080 BARCELONA FASHION

Marta Coca

Setmana intensa

La vint-i-cinquena edició del 080 Barcelona Fashion va tancar ahir les portes amb un èxit notable després de quatre dies molt intensos al Recinte Modernista de Sant Pau i al Marina Vela, en què el saló ha subratllat la tendència per la innovació, la tecnologia i la sostenibilitat.

Tal dia com avui fa...

1 any

“Alta traïció”

El Partit Popular convoca una manifestació a Madrid amb Ciutadans i Vox per l'“alta traïció a Espanya” de Pedro Sánchez pel relator.

10 anys

Més desafecció

José Luis Rodríguez Zapatero afronta una de les setmanes més negres a causa de la crisi econòmica i el desgavell del seu govern.

20 anys

Progrés real

José María Aznar presenta el projecte electoral del PP com a única garantia de progrés “real” i desqualifica el pacte entre el PSOE i IU.

Full de ruta

David Portabella

Baena volia ser Trapero

De tant creuar-te amb policies i guàrdies civils en el dia a dia de Madrid oficial, aprens que hi ha un fenomen que és policialment transversal: existeix a vegades admiració personal més enllà de la gorra de l'uniforme. Quan l'agost del 2018 una moxa d'esquadra va repel·lir l'atac d'un presumpte terrorista a Cornellà abatent el sospitós, un guàrdia civil de La Moncloa es desfeia en elogis: “Chapeau, la moxa. Ha fet el que havia de fer en aquella situació, no podia fer una altra cosa.” Això de sentir admiració pels bons policies al marge de la gorra que es posen és un vici que també té Daniel Baena, o que almenys també tenia Daniel Baena. Com relata al seu llibre *L'encàrrec*, l'advocat Xavier Melero va defensar un dels homes de confiança de Baena en l'anomenada operació Macedònia, sorgida a finals del 2010 per la connivència d'alguns agents de tots els cossos amb un grup de narcotraficants. L'actual tinent coronel de la Guàrdia Civil i investigador del

“Els Mossos són millors. I Trapero, un tipus fenomenal. El millor policia de Catalunya”, opinava Baena

procés va arribar a estar acusat en l'operació Macedònia i finalment es va sobreseure la seva causa abans del judici. El curiós del cas és que, en aquella ocasió en què sentia la por a la repressió, Baena confiava cegament en el testimoni de Trapero i en el fet que podia ser l'honor d'aquell agent de Santa Coloma fet a si mateix el que ajudés els guàrdies civils. Melero va sondejar Trapero i al final el va descartar com a testimoni, però al seu llibre recull la literalitat de quan Baena somiava ser com el major dels Mossos tot i vestir l'uniforme verd. “Els Mossos han crescut molt de pressa i els falta experiència, per això han de tirar d'aplicació estricta del reglament. Però són millors que nosaltres, tenen més mitjans i millor formació, i acabaran sent un gran cos de policia. I Trapero és un tipus fenomenal. El millor policia de Catalunya”, va confessar Baena a Melero. L'admiració és un fenomen pur quan et desperta un sentiment sa d'elogi i l'afany de ser millor inspirant-te en l'admirat, però no ho és quan l'enveja et devora fins al punt d'inventar proves pel turment de voler derrocar l'ídol caigut que tu no seràs mai.

Tribuna

Jaume Oliveras i Costa. Escriptor

El pas de la tempesta

El desastre del *Glòria* és evident i es trigarà força temps a recuperar-se de la tragèdia. L'ha patit mig país i l'altra meitat ha estat amatent a les escorialles. Les pèrdues canten. I quasi pot semblar una frivolitat que, davant l'immens despropòsit del Delta, el Maresme o la Tordera, pugui invocar un desperfecte local, potser fútil, del mar embravint en l'horitzó d'uns ulls que el veuen cada dia.

VISC EN UN BARRI MARINER, en la façana mediterrània del Barcelonès Nord, prop del sorral que invita al blau. Lloc privilegiat per contemplar com el *Glòria* feia ballar les palmeres fins a aixecar-les i tornar-les a terra, mentre el teló de fons mostrava onades de quasi vuit metres. La terra, el mar i el cel confosos en un quadre impressionista on es barrejaven els límits dels colors. Les fuetades d'un canvi climàtic que, em temo, tampoc sabrem administrar. Des de fa anys, el pont del Petroli és un element emblemàtic de la façana marítima. És la imatge viva d'una potent arqueologia industrial, referent d'una època quan els grans ginys proclamaven la revolució productora i les sirenes mar-

caven el pas de les hores. Una andròmina que va estar a punt de desaparèixer i va ser indultada al darrer minut, ara ha esdevingut signe d'identitat. Un mecano fort i a la vegada feble que aquesta vegada no ha pogut fer front a la força de les ones.

EL PONT DEL PETROLI es remet al 1879, quan la companyia Suari i Canals va aixecar una refinèria de carburant en aquest indret i els vaixells necessaven un pantalà per descarregar les cisternes. Una factoria que funcionà fins a ser expropiada durant la dictadura de Primo de Rivera i, posteriorment, formà part de les ins-

“El pont del Petroli, ferit per l'acció del ‘Glòria’, és un espai identitari que és necessari recuperar

tal·lacions de Campsa. El pont aguantà altres embats de la mar embravida i l'actual és la quarta estructura construïda al mateix lloc, aquest del 1965 i tancat quan Campsa desmantellà la refinèria (1990).

QUAN ES VA URBANITZAR l'actual façana marítima, a la costa nord del Barcelonès, els dubtes feren considerar el futur d'un munt de ferralla que dibuixava el vell pantalà, un pont que entrava uns 250 metres al mar i acabava en una plataforma de càrrega i descàrrega. Un grup submarinista descobrí que al seu entorn s'havia consolidat un ecosistema submarí que calia preservar, i un veterà ciutadà, Josep Valls, s'entestà en salvar el pont i les seves circumstàncies. Un somni convertit en realitat per l'acció de la voluntat popular. A pocs metres, la joia modernista de la destileria dels germans Bosch, productors del referent Anís del Mono, i l'afegit de l'escultura del mico, dissenyat per l'artista Susanna Ruiz, al davant de la qual la majoria de conciutadans tenen una fotografia. Tot, un espai identitari ferit per l'acció del *Glòria*, un desperfecte que és necessari recuperar.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Emergència climàtica i arbres centenaris

■ **SOS arbres:** No destruïm cap més parc a Barcelona. L'alcaldeessa Colau acaba de declarar l'emergència climàtica a Barcelona, i li dono tot el meu suport. Al mateix temps, l'Ajuntament pretén edificar un institut en el terreny que actualment ocupa el parc Dr. Comas i Llaberia, situat a l'avinguda de Vallcarca (barri de Gràcia). A part de privar d'un lloc d'esbarjo per a grans i petits, això suposa destruir tota la vegetació, arbres centenaris inclosos, que no lliga en absolut i es contradiu totalment amb l'esmentada declaració d'emergència climàtica, i més quan al barri existeixen altres solars sense arbrat consolidat.

VICTÒRIA CARULLA
Barcelona

Gràcies, president Torra

■ Vàreu assumir la presidència quan no la volia ningú, sabent que en sortiríeu escaldat. Des del primer dia us han insultat i menystingut, però us heu mantingut al vostre lloc per preservar el poc que queda dempeus del nostre autogovern. Us han acusat de no governar els mateixos que han fet tots els possibles per impedir-vos-ho. Us han acusat de supremacista els més supremacistes i d'antidemòcrata els enemics de la democràcia. Els més cíncics, simplement, han fet veure que us ignoraven. No vull ni imaginar el que us ha passat pel cap tot aquest temps i crec que molt pocs haurien aguantat el que vos heu aguantat. I estic segur que ho heu fet per servir el país, no pas per ganes

d'ocupar cap lloc de poder ni de rellevància pública. Vull que sapiguen que compteu amb el meu respecte i la meua admiració pel que heu fet. Moltes, moltíssimes gràcies.

JOSEP MONEO
Barcelona

La música, els malalts i les feres

■ Acabo de llegir coses del musicòleg Paulo Lameiro. Afirmar que la música funciona. La música és terapèutica. Proporciona benestar. I pot proporcionar alleujament i facilitar la millora. Va bé per als bebès, i per als autistes, i per als que senten dolor, i per als malalts terminals, i per als presos. La musicoteràpia no cura, però sí ajuda. [...] Malgrat aquesta aportació, jo crec que hem d'estar d'acord amb l'administració: treure les falses teràpies dels hos-

pitals i de les universitats és un objectiu correcte. De totes les pràctiques de dubtosa utilitat, se n'han fet dues llistes: una llista amb les clarament falses i una altra llista sobre les quals cal saber-ne més. La segona llista conté les que tenen algunes publicacions científiques on es reconeix que poden ajudar: “La pràctica de les agulles, la de la música, la del riure, la de les herbes, la del massatge i altres.” [...] En aquest interessant debat, sobre la no-ciència i la ciència, entre el que és irracional i el que és raonable, ens trobem una teràpia que es resisteix a ser exclosa de la llista de les útils, l'homeopatia: “Els medicaments homeopàtics, en dosis altes, provoquen la malaltia. En dosis baixes les curen.” [...] Costa d'entendre, això! Veritat?

MARTÍN MARTÍNEZ MARTÍNEZ
Barcelona

La frase del dia

“El govern espanyol va al diàleg amb la pistola sobre la taula”

Carles Riera, PORTAVEU DE LA CUP AL PARLAMENT

Tribuna

Xavier Díez. Historiador

Desobediència sí o sí

Es darrers estius, TV3 va emetre la interessant sèrie dramàtica *Un village français*, on, en el microcosmos d'un poble imaginari, un elenc de personatges gestionava com podia l'ocupació alemanya en el dur període de 1940-1944. Un dels aspectes més interessants d'aquesta producció és el paper del govern col·laboracionista de Vichy, en què un seguit de polítics, funcionaris i ciutadans amb més bona o mala fe tracten d'adaptar-se a la situació, creure's la ficció de sobirania que li resta a França o treure'n profit de manera vergonyosa. Les sis temporades serveixen també per seguir l'evolució d'uns personatges que, en major mesura, independentment dels seus partidismes o canvis de bàndol, pateixen profundament perquè un fet terrible, la guerra i la repressió del feixisme, els marca més enllà de la seva voluntat o condició moral. Durant la Segona Guerra Mundial el fenomen de l'ocupació va generar, precisament, això: la corrupció moral, capaç de treure el pitjor i el millor dels individus basant-se en la perversitat de la violència de les diverses variants del feixisme. De fet, la repressió alemanya empeny ciutadans normals i corrents, policies, funcionaris, polítics a fer les seves trias individuals i col·lectives, sovint en contra de les seves voluntats i conviccions. I aquesta pressió terrible fa que la frontera entre la covardia i l'heroisme, la misèria moral i la dignitat, la col·laboració i la resistència sigui extremament estreta i porosa.

PER MOLT QUE PLOGUIN les crítiques, la comparació de la sèrie amb la situació de la Catalunya actual resulta més que pertinent. El règim del 78 és la continuïtat del règim del 39 per altres mitjans. L'aparença democràtica espanyola s'ha desfet amb una desconcertant facilitat al llarg de la darrera dècada. I, efectivament, les institucions catalanes, lligades constitucionalment a una Repúbli-

ca que es va autodissoldre el 1977, han de fer front a una monarquia que prové directament dels ocupants franquistes i tot el seu aparell repressiu, que inclou l'administració, les forces armades, les policies, i podríem incloure que les mediàtiques i una Església reaccionària a qui no fa vergonya muntar rogues per la unitat d'Espanya. El 15-M, primer, i el procés republicà a Catalunya, després, han precipitat aquesta caiguda de les màscares democràtiques, i és així com l'estat profund tracta de recuperar el control d'un territori que ja no controla. Com va passar durant l'ocupació alemanya, és en els darrers moments quan la repressió és desbocada, perquè quan l'ocupant contempla la gent que els envolta com a elements perillosos, tracten de forçar la maquinària de la violència per evitar el que és inevitable. L'estat profund recupera el franquisme al seu ADN basant-se en aquest supremacisme cultural, mentalitat conspiranoica, inquisició judicial, propaganda tòxica,

“L'Estat no controla Catalunya i tracta de sotmetre les seves institucions amb la intimidació i la repressió... No hi ha alternativa a la desobediència

violència gratuïta i descrèdit internacional. Poèticament, Espanya interpreta el seu paper de boja impassible atorgat per Joan Maragall en la seva coneguda *Oda*. I funciona, seguint el nostre poeta modernista, com una vaca cega (tot i que actua, com parodiava Pere Quart, també com “la vaca de la mala llet”).

QUÈ ESTÀ PASSANT? Ens trobaríem en una d'aquelles situacions que, per al tardofranquisme, l'enyorat Manolo Vázquez Montalbán va descriure com una “correlació de febleses”. L'Estat no controla Catalunya, i el republicanisme no sembla tenir prou forces per imposar la ruptura. I és així com l'Estat concentra la seva agressivitat contra unes institucions que tracta de sotmetre mitjançant la intimidació i la repressió, mentre que dona per perduda una ciutadania que s'ha divorciat completament del Madrid polític, i que està bastint altres realitats i estructures (sindicals, empresarials, culturals, polítiques, espirituals, marcs mentals...).

MALAURADAMENT, com en la sèrie francesa esmentada a l'inici, el Vichy català ha optat, amb les millors o pitjors intencions, per acotar el cap i rebre una tempesta repressiva. Imaginem, per un moment, que l'Estat no troba cap col·laboració a les mesures punitives quotidianes, perquè els funcionaris no acaten ordres, o la ciutadania impedeix el seu compliment. Al cap i a la fi, com en l'ocupació francesa, tota obediència és inútil. És obligatori recordar aquella frase de Rosa Parks: “A mesura que més obeeïem, pitjor ens tractaven.” No hi ha alternativa a la desobediència, primer per la seva dimensió pràctica: no és possible escapar de la dictadura sense plantar batalla, la llibertat no es concedeix, sinó que es pren; i sobretot per la seva dimensió moral: la desobediència és una obligació quan es combat l'arbitrarietat del despotisme.

De set en set

Xavier Cortadellas

Pocahontas

A Elizabeth Warren, senadora i aspirant a liderar el Partit Demòcrata i a derrotar Donald Trump, va haver-hi un

temps que Donald Trump l'anomenava Pocahontas. Warren anava explicant que era descendent d'indis americans, que a la seva sang es barrejava sang dels primers indígenes d'Amèrica. Va dir-ho tant que va arribar un dia que va decidir fer-se una prova d'ADN per demostrar-ho. Però res de res. Després Warren va assegurar que era el que li havien dit, però que els que l'hi deien possiblement exageraven. L'exageració és segurament la millor arma de la nostra època. La més eficaç. L'altra és fer comèdia. Exageració i comèdia és del que se serveixen tots els ambiciosos d'aquest món, sobretot si són polítics o humoristes. Ben mirat, no hi ha personatge públic que no exageri quan actua, que no porti l'aigua cap al seu costat quan surt en una pantalla, que no sobrevalori la contundència o l'enginy davant de la veracitat quan piula al Twitter. Remen sempre a favor seu, després, és clar, de tenir present que és el que esperen d'ells els que els segueixen. Fins ara ha estat el cas dels de Ciudadanos, però potser hauria d'escriure que són molt millors actors els de Vox. A l'Estat espanyol, a més, en aquests darrers dos anys de criminalització independentista, s'hi ha afegit amb força la caspa del poder judicial. Perdó: la cúspide. Si se'n sortissin, potser algun dia el català i el catalanisme serien tan residuals a l'Estat espanyol com ho són als Estats Units els indígenes. Llavors, no seria estrany veure algun d'aquests jutges o algun d'aquests fiscals ballant, per exemple, una sardana. De moment, és segur que a Catalunya l'estimen molt. No tinguin cap dubte que ens estimen.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els Jordis, amb més permisos penitenciaris

Cuixart i Sánchez sortiran de la presó els dies d'entre setmana per poder anar a treballar

Acaba el 25è saló de moda O80 de Barcelona

Les desfilades més informals de nous creadors i les peces curtes tanquen la trobada

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tornar a començar

DIÀLEG • Un any després de Pedralbes i sense haver avançat gaire més, Sánchez no veta el dret d'autodeterminació i Torra renuncia a un mediador **TAULA** • Tots dos presidiran la primera reunió, aquest febrer, de la mesa entre governs

Xavier Miró
BARCELONA

Un any després de la reunió al Palau de Pedralbes i d'un distanciament creixent fins al punt que Sánchez va arribar a no reconèixer Torra com a interlocutor, ahir els presidents català i espanyol es retrobaven aquest cop al Palau de la Generalitat per reprendre el diàleg allà on el van deixar: a la porta d'entrada. De la trobada d'ahir no es pot dir gaire res més que es comprometen a tornar a començar a parlar d'una sortida al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol. Després d'una dècada d'enfrontament polític "en què ningú ha guanyat i tothom ha perdut", el president Pedro Sánchez considera arribada l'hora de "recomençar" la relació i del "retrobarment" no només insti-

tucional, sinó entre les ciutadanes espanyola i catalana. Pel president Torra, benvinguda sigui la represa del diàleg, que recorda que va interrompre Sánchez després de la trobada a Pedralbes el desembre del 2018. Estem al mateix punt, va venir a dir ahir el president català: esperant que el govern espanyol els faci una proposta política per solucionar el conflicte.

Un any de confrontació
Si en les dues trobades anteriors entre presidents el simbolisme va predominar sobre el contingut pel que fa als resultats públics, ahir novament més que compromisos es va expressar actitud, voluntat, estat d'ànim i vocació de diàleg, sobretot pel que fa a un Pedro Sánchez que es va comprometre amb un "ara sí que va de debò" davant del qual Torra es va

mostrar més caut. L'únic avenç concret és que la taula de diàleg entre els dos governs per abordar el fons del conflicte es reunirà per primer cop aquest mateix febrer –se suposa que a finals– i que la presidiran personalment els dos presidents.

Torra lamenta que encara no hi hagi proposta del govern espanyol

Després de signar a Pedralbes un compromís per buscar una sortida que donés "seguretat jurídica" a les parts –la Constitució per uns, no necessàriament pels altres– i acceptar la figura d'un mediador, el govern de Pedro Sánchez va rebaixar aviat les expectatives aigualint el mediador en "relator" i

negant cap diàleg sobre el dret d'autodeterminació. Mentre ERC i el PDeCAT li negaven el suport al presuport i enmig de les crítiques de l'establishment polític i mediàtic de l'Estat, que l'acusava de traïr Espanya, i del front comú de la dreta i l'extrema dreta a la manifestació de la plaça de Colón, Pedro Sánchez trencava relacions i convocava eleccions.

Tot i guanyar-les folgadamente l'abril passat, el previsible acord amb Unides Podem es frustrava i Sánchez recorria a una nova convocatòria electoral i convertia l'independentisme en l'enemic i el president Torra en el principal culpable. Al setembre es detenien i empresonaven, acusades de terrorisme, set persones a les quals es vinculava als CDR i, junt amb PP, Cs i Vox, Sánchez els relacionava amb Torra

Torra va rebre Sánchez al Saló Verge de Montserrat del Palau ■ ORIOL DURAN

i li exigia una condemna a la violència que el president català sempre ha fet –passades les eleccions del 10-N aquells empresonats ja han estat alliberats–. Durant la campanya electoral, Sánchez va arribar a prometre que portaria de l'exili el president Puigdemont per posar-lo davant de la justícia espanyola i imposava una duresa policial que va causar desenes de ferits i detinguts en les protestes independentistes contra la sentència del Suprem.

Ara diàleg de debò
Probablement per deixar emocionalment enrere aquest any de confrontació, ahir al Palau de la Generalitat Sánchez ho donava tot per oblidat i prometia una etapa nova de diàleg franc i respecte mutu. "Avui és un dia molt important per a Catalunya i per al conjunt d'Espanya. Comença un procés que supera en rellevància els que l'iniciem: avui és el dia en què comença el diàleg per al retrobarment", començava Sánchez la seva

Les frases

“Després d'anys de manca de diàleg, s'obre una nova oportunitat. La paraula és l'únic camí”

Pablo Iglesias
VICEPRESIDENT SEGON DEL GOVERN ESPANYOL

“Després de la reunió, al Parlament aprovem un mediador internacional. L'experiència ens obliga a exigir garanties”

Albert Batet
PRESIDENT JXCAT AL PARLAMENT

“El document aportat pel govern d'Espanya és l'expressió del nostre compromís amb un camí de diàleg, negociació i pacte”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

L'APUNT De moment, imatge

Carles Sabaté

“Converses formals”, “reunió entre els líders espanyol i català”, “entrevista de presidents català i espanyol”... són titulars de la premsa internacional sobre Torra i Sánchez. Potser la proposta de millora en infraestructures i finançament serà una ensarronada més. Potser Sánchez no passarà del preàmbul dels llibres de Hunt i Solà, però la imatge del diàleg impacta pel contrast

que significa que els seus antecessors van optar per la repressió policial i judicial, en el cas de Rajoy, o pel dolorós exili obligat, en el cas de Puigdemont. El diàleg és tan debíl que un dels dos no serà ja aviat a la taula, apartat per l'aparell judicial que Sánchez no pot controlar, però el que no sap Sánchez és que en lloc de Torra hi haurà un altre president, i un altre, i un altre...

compareixença posterior a la reunió amb el president Torra.

Tenint en compte, a més, el simbolisme de ser la primera vegada que Sánchez visitava el Palau com a president, el cap de l'executiu espanyol es comprometia ahir a “reprendre el diàleg a partir del punt en què els camins es van separar i els greuges es van començar a imposar”, en una frase que sembla fer referència a la sentència contra l'Estatut del Tribunal Constitucio-

nal. Així, el cap de l'executiu espanyol qualificava de “lamentable” el balanç de la relació entre Catalunya i l'Estat espanyol de l'última “dècada” i conclouia que “ningú ha guanyat, tothom ha perdut. No només les institucions, sinó milions de persones”.

Sánchez prometia superar la judicialització del conflicte i fixava el límit de les negociacions –“diàleg dins la llei”– després de constatar que “la llei és la condició però el diàleg és el camí. No n'hi ha prou amb

la llei”. Sánchez admetia que el conflicte no desapareixerà “de cop” perquè és “una crisi larvada durant molts anys” però va prometre “paciència i determinació”, va agrair la predisposició de Torra al diàleg “honest, obert i respectuós”, però va demanar un “canvi de rumb” immediat de la política per “buscar l'acord i no l'enfrontament”.

El president espanyol va demanar no “perdre més temps amb la querrel·la” i acceptar que tots dos

governos hauran de col·laborar per fer front als reptes polítics globals: el canvi climàtic, la revolució digital, la justícia social o el masclisme.

Mobile, a Barcelona

Aprofitant aquest enumerament de reptes, el president socialista va girar l'esquena al govern madrileny del PP i es va posar al costat de l'Ajuntament amic de Barcelona, on també governen com a socis comuns i socialistes: “El Mobile World Congress

(MWC) que es fa i s'ha de continuar fent a Barcelona.”

En el torn de preguntes dels periodistes –limitades en nombre– van arribar els únics avanços concrets de la trobada. El govern del PSOE i Unides Podem, que havia volgut ajornar la mesa de diàleg fins després de les eleccions catalanes, accepta ara la condició d'ERC d'obrir-la immediatament i va ser el mateix Sánchez qui va proposar ahir que ja es reuneixi aquest febrer en-

capçalada pels dos presidents. Una taula bilateral entre governs en què no hi haurà mediador –innecessari perquè el diàleg serà “franc i transparent”, segons Sánchez– però on, en canvi, el govern català posarà sobre la taula el dret d'autodeterminació. **Dret d'autodeterminació**
El president espanyol deixa clar que no arribarà a cap acord sobre un referèndum d'independència però no el veta a la taula de diàleg: “Que el president Torra posi sobre la taula l'autodeterminació demostra com d'allunyades estan les posicions.” En la seva compareixença posterior, el president Torra lamentava que “el govern espanyol no s'hagi mogut de l'autogovern dins de la Constitució”.

Sánchez no va concretar si està disposat a negociar bilateralment el sistema de finançament amb la Generalitat i va demanar a Torra que el govern català rectifiqui i avui el vicepresident, Pere Aragonès, assisteixi al Consell de Política Fiscal i Financera al costat de la resta d'autonomies perquè l'objectiu del govern estatal és pactar un sostre de déficit “molt més flexible per a les comunitats autònomes”, segons va anunciar.

Sánchez també va mostrar la seva esperança que ERC i JxCat permetin aprovar el pressupost espanyol per garantir finançament en polítiques socials o infraestructures de la disposició addicional tercera de l'Estatut. Però no va posar data més enllà d'esperar que sigui com més aviat millor: “Abans

Va a la plana següent

“Un primer pas per avançar és el reconeixement entre les parts i del conflicte”

Jèssica Albiach
PORTAVEU DELS COMUNS AL PARLAMENT

“S'albira sense pudor que poden haver-hi ja cessions que escamotegin els drets del conjunt del poble espanyol”

Pablo Casado
PORTAVEU DEL PP AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

“Quan hi ha una veritable resolució d'un conflicte, les pistoles i les amenaces de l'abús de la violència es retiren”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP AL PARLAMENT DE CATALUNYA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez i Torra entrant al Saló Verge de Montserrat per començar la reunió ■ ORIOL DURAN

Ve de la plana anterior

de presentar-lo hem d'acordar l'horitzó d'estabilitat amb les comunitats, els ajuntaments i Europa."

De les paraules als fets

Menys accent en la vocació i la voluntat de diàleg va posar el president Torra en la seva compareixença davant dels periodistes per demanar al seu homòleg espanyol un esforç de concreció de propostes. El president català també va agrair a Sánchez la conversa "cordial i serena", però va reiterar que és l'hora de passar de la bona voluntat "a les propostes".

Torra va celebrar que es posi una data imminent a la mesa de negociació per a la qual "fa molt temps que estem preparats a Catalunya", però va tornar a lamentar que tampoc ahir Sánchez posés sobre la taula "la proposta del govern espanyol" per resoldre el conflicte polític de sobirania –probablement aquesta falta de concreció en continguts va portar Sánchez a entregar a Torra un document de 44 punts que recorda els 46 que Puigdemont va demanar a Rajoy i en què es proposa reformar el sistema de finançament, millorar la cooperació entre les

Les frases

“Avui és un dia molt important per a Catalunya i el conjunt d'Espanya: el dia que comença el diàleg per al retrobament”

“No hi ha cap més via que un diàleg dins la llei. Però no n'hi ha prou amb la llei. El diàleg és el camí”

Pedro Sánchez
PRESIDENT D'ESpanyA

dues administracions, finançar serveis públics i infraestructures o finançar també les actuacions per fer front a catàstrofes naturals com ara les de la lleu Glòria a Catalunya.

Torra va revelar que ahir no van analitzar cap de les propostes "sectorials" d'aquest document perquè la taula de diàleg s'ha de centrar en "el problema polític de fons" i va ironitzar dient que "en un Consell de Ministres en podrien resoldre gairebé la meitat".

El president català va desvincular la marxa de la negociació bilateral de la convocatòria d'eleccions al Parlament però va advertir sobre falses expecta-

“Fa molt de temps que estem preparats per dialogar. Encara no sabem quina és la proposta del govern espanyol”

“Sense resoldre presó i exili no resoldrem el conflicte, l'arrel del qual és la sobirania”

Quim Torra
PRESIDENT DE CATALUNYA

tives: "La major part de la ciutadania vol que el diàleg fructifiqui, però hem de saber que realment abordem la sobirania dels catalans." Torra va recordar que Sánchez no va fer ahir cap gest cap a un referèndum acordat ni cap compromís per posar fi a la judicialització i, encara menys, cap a una amnistia.

Torra va refermar que el govern català no s'aixecarà de la taula de diàleg, i que ara cal establir condicions, format, calendari i abordar la negociació amb una "mirada a mitjà termini". Va concloure que "tant de bo no hagués costat tant el *sit and talk*. Esperem un diàleg que vagi a l'arrel, que és la sobirania". ■

El descons

■ Les propostes que Sánchez lliura a Torra són genèriques i la majoria depenen de l'aprovació dels comptes ■ Més finançament i infraestructures, un clàssic dels reiterats incompliments

Jordi Alemany
BARCELONA

Poc probable és que les 44 propostes que el president espanyol, Pedro Sánchez, va entregar ahir al seu homòleg català, Quim Torra, aconseguixin apaivagar el desconsol que el cap de l'executiu català li va fer palès només d'arribar al Palau de la Generalitat mostrant-li l'escultura de Josep Llimona que porta el mateix títol, i que va fer instal·lar al pati dels Caruatges el 2018. Si el gest de Sánchez, inusual ja que normalment han estat els presidents de la Generalitat els que han fet arribar als inquilins de La Moncloa la seva carta de desitjos, pretenia obrir la porta de la seducció al govern català, segurament ho haurà de treballar molt més. I és que el document obert batejat com a *Agenda pel retrobament* tot just és una declaració d'intencions molt genèrica que inclou un seguit de compromisos, molts dels quals dependran de l'aprovació d'uns pressupostos generals que els mateixos independentistes ja van rebutjar el febrer de l'any passat i que va desencadenar unes noves eleccions espanyoles.

I és que les principals reivindicacions de Torra en nom també de la taula de partits i entitats independentistes: el dret a l'autodeterminació i l'amnistia dels presos polítics, ni s'esmenten, com era previsible, tot i que els socis del so-

cialistes, Unides Podem, sí que estan oberts a parlar-ne. A canvi, una quarantena de propostes que, com va admetre el mateix president espanyol, són un compendi de totes aquelles qüestions que "han estat traslladades successivament al llarg dels últims deu anys" pels presidents de la Generalitat, just quan el procés independentista prenia volada arran de la sentència del Tribunal Constitucional (TC) contra l'Estatut. Des de José Montilla ja reclamant una millor gestió de l'aeroport del Prat, passant pels 23 punts que Artur Mas va fer arribar a Mariano Rajoy el juliol del 2014, i les 46 demandes que també li va entregar Carles Puigdemont l'abril del 2016. A totes aquestes també s'hi han de sumar els 21 punts que, ja com a president, Torra va plantejar a Sánchez el desembre del 2018 durant la cimera a Pedralbes i que el cap de l'executiu espanyol va ignorar i guardar en un calaix. És a dir que, d'entrada, 44 poden semblar poques.

La fórmula del peix al cove de la vella política autonòmica, que promet pluja de milions per a infraestructures i que es pot exemplificar amb la protagonitzada per Mariano Rajoy el març del 2017, continua sent l'eina principal utilitzada pel govern de Madrid i l'etern cant de sirena que mai es compleix. Sánchez no és el primer cop que ho utilitza en els seus canvis de timó i de

discurs. Ho va fer el març del 2016 per obtenir el suport dels partits catalans per ser investit, recuperant alguns dels punts que Mas havia plantejat a Rajoy, com ara reimpulsar les reunions de les comissions bilaterals, el finançament de la llei de la dependència, les polítiques d'ocupació o recuperar els fons per al programa de desenvolupament rural. Mesures moltes de les quals tornades a incloure en aquest document que ahir va lliurar al president Torra. Com també ho és la reforma del finançament autonòmic del 2009, que Sánchez va utilitzar l'agost de l'any passat.

“Déficits crònics”

Vistos els precedents, i amb l'expectativa per la trobada que s'havia generat, el president espanyol va preferir remarcar ahir que l'important era que s'havia obert el diàleg i que la cosa anirà per llarg. Sobre els 44 punts, Torra va assegurar qui ni s'havien llegit durant la reunió i són "déficits crònics", però que en cap cas havien d'abondar-se en aquesta taula de diàleg ni condicionar "la resolució del conflicte polític". Pel cap de l'executiu català, la majoria són punts que "es podrien resoldre en un Consell de Ministres" si hi hagués voluntat.

El document està dividit en cinc apartats. El primer fa referència al diàleg polític i la regeneració institucional, i està lluny de les demandes del document

Les frases

“És bo que recuperin les relacions amb l'Estat després d'una època d'excepcionalitat i d'una dècada perduda amb el PP al govern espanyol”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

“És bo que Torra i Sánchez parlin de finançament perquè hi ha qüestions que també poden afectar la Comunitat Valenciana”

Ximo Puig
PRESIDENT DE LA GENERALITAT VALENCIANA

“Valorem positivament, sobretot, que tiri endavant la taula per trobar una sortida democràtica al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA ADJUNT D'ERC

ol dels 44 punts

Principals punts del document de Pedro Sánchez

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Diàleg polític i regeneració institucional

- Evitar la judicialització de la política. Solucions en el marc de la llei i el respecte a la seguretat jurídica.
- Regeneració democràtica. Supressió dels aforaments per a càrrecs polítics i renovació dels òrgans constitucionals i organismes independents.

Finançament autonòmic

- Reforma del sistema de finançament autonòmic que asseguri la justa distribució dels recursos públics amb lleialtat i solidaritat entre territoris.
- Millora dels objectius de dèficit presentat al Consell de Política Fiscal i Financera, un camí més trasitable que permeti reduir el dèficit i el deute.
- Compliment del compromís d'inversió i incloure al pressupost les disposicions de l'Estatut.
- Estudiar els plantejaments tributaris de la Generalitat en el Consell de Política Fiscal.

Millora de la cooperació

- Reducció de la conflictivitat institucional. Predisposició per escoltar les demandes sobre resolucions i textos legislatius pendents de recurs o sentència, però respectant la independència i les resolucions del poder judicial i vetllant pel seu compliment.
- Avenços a curt termini en matèria de beques, compensació per noves places judicials i reclamacions administratives.
- Coordinació en l'acció exterior si les delegacions de la Generalitat s'ajusten a la llei espanyola.
- Compromís per a la modificació de la llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local.
- Suport als Jocs Olímpics d'hivern i al Mobile World Congress.

Política social i suport als serveis públics

- Nova llei d'educació que contindrà la normativa que afecta el model d'escola catalana.
- Predisposició a negociar la gestió del 0,7% de l'IRPF amb finalitats socials.
- Finançament de l'increment de les plantilles dels Mossos.

Impuls a les infraestructures

- Millora de la inversió ferroviària: corredor mediterrani, estacions de Sants i la Sagrera i el pla de rodalies.
- Finançament dels accessos viaris al sud i també ferroviaris al port de Barcelona.
- Inversió de 1.500 euros els propers anys a l'aeroport del Prat.
- Mesures específiques en el pressupost de polítiques d'habitatge.

Suport davant de catàstrofes naturals

- Agilitzar les ajudes pels incendis de la Ribera d'Ebre, la gota freda 'Dana' i la llevantada 'Glòria'.

de Pedralbes de l'executiu català, i no són més extensos que el recollit en el pacte entre el PSOE i Podem, al qual en molts casos es remet, com ara per parlar

de la supressió dels aforaments per a càrrecs polítics, l'elaboració d'un pla nacional contra la corrupció i la renovació dels òrgans constitucionals. Es

parla d'evitar la judicialització de la política, però buscant solucions en el marc de la llei i "el respecte a la seguretat jurídica", i d'un compromís amb la

memòria democràtica on torna a sortir la voluntat d'anul·lar la condemna a l'expresident Lluís Companys com el desembre del 2018, quan el Consell de

Ministres fet a Barcelona ja en va fer una declaració de rebuig.

En l'apartat de finançament autonòmic hi apareix la reforma del sistema

de finançament i la voluntat de presentar en el Consell de Política Fiscal i Financera "un camí més trasitable" que permeti reduir el dèficit, i allà es comprometen a estudiar els plantejaments tributaris de la Generalitat. Un organisme al qual el vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda, Pere Aragonès, ja ha dit que no assistirà perquè volen trobades bilaterals, que fa anys que reclamen.

Els punts més extensos són els que parlen d'una millora en la cooperació i de política social, però la majoria subjectes a la negociació en el marc de les comissions bilaterals i a l'aprovació dels pressupos-

Les frases

“Hi ha un total de 44 punts transmesos pels tres presidents de la Generalitat”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“En un Consell de Ministres probablement en podrien resoldre la meitat”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

tos. Respectant “la independència i les resolucions del poder judicial”, el govern espanyol es compromet a “escoltar i atendre” les demandes sobre resolucions i textos legislatius que estan pendents de sentència o de recurs, i dona el vistiplau a les delegacions a l'exterior sempre que s'adaptin als continguts de la llei espanyola, com ja ha fet recentment avalant les de l'Argentina, Mèxic i Tunísia. I en matèria d'infraestructures només concreta 1.500 milions per a l'aeroport del Prat, ja que de l'aprovació dels comptes, en dependrà el corredor mediterrani i millores a rodalies. ■

“El president il·legítim d'Espanya es reuneix amb un president il·legal de Catalunya que hauria d'estar fora del càrrec i detingut fa temps”
Santiago Abascal
PRESIDENT DE VOX

“Quan l'Estat espanyol digui «finançament autonòmic», la resposta ha de ser amnistia i autodeterminació”
Sergi Sabrià
PRESIDENT PARLAMENTARI D'ERC

“Que un inhabilitat com Torra jugui a ser cap d'estat és intolerable; que Sánchez legítimi la farsa [...], una humiliació”
Inés Arrimadas
PORTAVEU DE CS AL CONGRÉS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Emili Bella

Els presidents Sánchez i Torra pujant l'escala noble del Palau de la Generalitat. Al costat, l'entrada del mandatari espanyol sota la pancarta ■ ORIOL DURAN / EL PUNT AVUI

Quan la llibertat fa nosa

A Pedro Sánchez li feia nosa la pancarta. L'equip del president espanyol va intentar que el seu vehicle entrés ahir fins a l'interior del Palau de la Generalitat com si es tractés del pàrquing d'urgències de l'hospital de Sant Pau que va ocupar quan va anar a visitar policies ferits. No volia passar per l'arc de la porta del Palau i que se'l pogués fotografiar sota una pancarta penjada al balcó que diu "Llibertat d'opinió i d'expressió" en remembrança de l'article 19 de la Declaració Universal dels Drets Humans. Van intentar aparcar a dins quan s'havia pactat prèviament que ho farien a fora, com es fa habitualment. L'entorn del president va recordar al de Sánchez que, si li feia tanta nosa aquella pancarta —que no és ni tan sols la del llaç groc que ha servit per perseguir judicialment el president Quim Torra—, podien haver triat l'altre escenari que se'ls havia ofert per celebrar la reunió, el Palau Nacional (Nacional, de Catalunya).

En qualsevol cas, a les dotze en punt va aparèixer una comitiva d'una desena de cotxes en una plaça de Sant Jaume buida, blindada per la policia, amb agents apostats als terrats tant de la Generalitat com de l'ajuntament, vi-

gilant amb binocles el més enllà. Prèviament havien repassat, aquestes sí, les clavegueres de la plaça. Només en un racó, al capdavant del carrer Paradís, es va permetre la presència de manifestants, que brandaven una pancarta que treia el cap a la plaça per donar la benvinguda a la República Catalana. Els crits es colaven a l'interior del Palau com un fil musical a través dels altaveus de la sala de premsa, connectats al senyal de TV3, un fet que va esglaiar algun membre de la segu-

L'equip de Sánchez volia que aparqués dins del Palau perquè li molestava la pancarta del balcó

retat de Sánchez, que no sabia d'on sortien.

El president Torra va rebre a la porta el líder socialista, es van donar la mà i van recórrer una catifa vermella mentre passaven revista als Mossos vestits de gala. L'amfitrió va saludar també la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera, i "el llaurer de La Moncloa" o "el ministre 23", com l'anomenen, Iván Redondo, el cap de gabinet de Sánchez, que va prota-

gonitzar un dels moments de la jornada quan va inclinar el cap mentre donava la mà a Torra com si reverenciés un monarca. I la caverna es va encendre.

Posteriorment, els dos mandatari es van deturar davant de l'escultura *Desconsol*, de Josep Llimona, que Torra va fer instal·lar al pati dels Carruatges. En un petit despatx d'aquest pati es va dur a terme el recompte del referèndum de l'1-0, però allà no s'hi van aturar. Tot seguit van pujar l'escala noble per retratar-se fent una

Iván Redondo encén la caverna en saludar Torra amb una reverència reservada als monarques

encaixada a la galeria gòtica i es van tancar a parlar, finalment, al saló de la Maredeu de Montserrat. A les taules hi havia 800 anys de cultura catalana. 44 llibres, *Imago Cataloniae* (que Torra va regalar a Sánchez en la primera reunió, a La Moncloa), *El Palau* (de la Música) i *Paisatges de Catalunya*. Torra li va lliurar ahir dos llibres: *Inventing Human Rights*, de Lynn Hunt, que ressegueix l'aparició dels drets humans i en

què l'autora defensa com les novel·les de Samuel Richardson i Jean-Jacques Rousseau van portar les persones a veure's els uns als altres com a éssers humans dignes d'empatia i respecte, i *Llibertat i Sentit*, de Lluís Solà, que parla del concepte de llibertat: "Per poder-te segrestar la llibertat t'han de segrestar l'ànima, l'esperit, la ment, la paraula."

Sánchez no portava cap regal, més enllà de l'*Agenda per al retrobament*, que ni van discutir ni van llegir durant la reunió, segons va revelar més tard Torra a la roda de premsa. Retrobament és, per cert, el que van fer Catalunya i l'Alguer l'any 1960.

El contacte amb la premsa va generar un altre fregadís entre els equips dels dos presidents. La Generalitat tenia preparada l'atenció als mitjans a baix, al pati dels Carruatges, donat el nombre elevat de professionals del periodisme congregats per seguir la reunió, però dimecres a la nit van respondre que a baix no els agradava perquè tenien la sensació que se'ls relegava. No els va convèncer que anteriorment s'hi haguessin celebrat actes nobles ni que la capacitat per aplegar la gran quantitat de periodistes ho demanés. Volien que Sánchez

comparegués a la galeria gòtica sí o sí. I així va ser. Primer, Sánchez i, al cap d'uns minuts, Torra. Per separat. L'espanyol va respondre a tres preguntes de la premsa de l'Estat i una de la internacional, sobre Veneçuela, moment en què va tenir un lapsus i va parlar de "desbloquejar la situació a Catalunya, perdó, a Veneçuela". Es va evidenciar que Sánchez i el telèfon, en general, tenen una relació complexa: va negar del dret i del revés haver parlat per telèfon amb la vicepresidenta veneçolana, Delcy Rodríguez.

Finalment, va tornar per la porta per on havia sortit, per on es va entreveure el bust del president Macià. Així acabava la primera visita de Sánchez com a cap de govern a la Generalitat per reunir-se amb algú de qui es va riure en mitjans vantant-se que no li agafava el telèfon —"m'ha sortit un amic nou que es diu senyor Torra i que em truca cada dia a La Moncloa"— i a qui es va arribar a referir com "el Le Pen espanyol". Es tornaran a veure abans que acabi el mes, en l'inici de la taula de diàleg entre els dos governs.

A la tarda, Pedro Sánchez va escriure en català una piulada en la intimitat de Twitter, que semblava passada pel traductor automàtic: "El camí no serà fàcil ni ràpid. Portarà temps i esforç tancar les ferides tan profundes, però aquelles només són raons per començar quan abans millor. Inaugurarem ja la legislatura del diàleg territorial. Ara. Posem-nos a treballar." [sic].

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, quan van anar a declarar per primer cop com a investigats a l'Audiència Nacional, l'octubre del 2017 ■ ACN

Els Jordis ja poden sortir de la presó entre setmana

■ La junta de tractament de Lledoners aprova que Sánchez faci tres dies de voluntariat i que Cuixart vagi a treballar cinc dies a la seva empresa ■ El jutge de vigilància penitenciària podria tombar-ho

Mayte Piulachs
BARCELONA

La junta de tractament de la presó de Lledoners ha acordat aplicar l'article 100.2 del reglament penitenciari al president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i a l'expresident de l'ANC i membre de JxCat, Jordi Sánchez, per tal de flexibilitzar el règim de segon grau i que puguin sortir entre setmana per anar a treballar i fer voluntariat, segons va informar ahir el Departament de Justícia.

En concret, la junta del penal va decidir que Sánchez surti onze hores al dia durant tres dies a la setmana per fer tasques de voluntariat. En el cas de Cuixart, són 9,5 hores durant cinc dies a la setmana per treballar, i segurament serà a la seva empresa, Aranow, d'envasos de productes, a Sentmenat. Justícia detalla que, per protegir la intimitat de les persones, no informarà ni de la data de l'inici de les sortides ni de les empreses i entitats de destinació.

Aquesta és una decisió tècnica que no requereix el vistiplau del Departament de Justícia, però sí que pot ser tombada pel jutge de vigilància penitenciària, si admet el recurs en contra de la fiscalia, o pot ratificar l'aplicació del 100.2 en el cas dels Jordis, en considerar que es compleixen els requisits de rehabilitació i retorn a la societat pel qual està pensada la flexibilització del règim de vida dels reclusos. Els Jordis continuaran anant a dormir al penal. L'article 100.2 es

pot aplicar en qualsevol moment de la condemna.

Precisament, el jutge de vigilància penitenciària té pendent de resoldre el recurs que va presentar la setmana passada la fiscalia contra la sortida de 72 hores que la junta de tractament va concedir a Jordi Cuixart. En passar de 48 hores cal el vistiplau del jutge. Aquest permís també ha estat concedit a l'exlíder de l'ANC, i actualment el revisa la fiscalia per si hi presenta recurs. Si el jutge denegues els

permisos, els presos polítics podrien presentar recurs a l'Audiència de Barcelona per gaudir-los, ja que s'inclouen entre els 36 dies de sortides que tenen els reclusos classificats en segon grau que hagin completat una quarta part de la condemna, i tinguin bon comportament al penal, així com suport familiar i social a l'exterior, com és el cas dels Jordis, condemnats pel Suprem a nou anys de presó per sedició.

El recurs de la fiscalia contra el permís de 72 ho-

res de Cuixart va sorprendre tothom, especialment pel to de la redacció, ja que assegura que el president d'Òmnium ha d'assumir el delictes "sense distorsions cognitives". A més, els Jordis, després de més de dos anys tancats, el passat gener van gaudir de la seva primera sortida de 48 hores que els va concedir la junta, amb l'aval del departament que dirigeix Ester Capella (ERC).

Uns 400 reclusos a l'any Òmnium Cultural va emetre ahir un comunicat en què reitera que Jordi Cuixart "segueix complint íntegrament" la condemna imposada pel Suprem "sense renunciar a cap dels seus drets que li corresponen com a pres polític", i per això s'acull a l'article 100.2 del reglament penitenciari. "En cap cas les tasques d'àmbit social i laboral que farà suposen un benefici penitenciari", s'insisteix. L'article 110.2 s'aplica a uns 405 reclusos a l'any a Catalunya, com ara a Oriol Pujol (100.2). Iñaki Urdangarín (a través de l'article 117) també se li va concedir aquesta flexibilització per sortir entre setmana i fer tasques de voluntariat.

La resta de presos polítics prepara la documentació per poder acollir-se al 100.2. L'exconseller Joaquim Forn ja l'ha presentada per poder treballar a l'exterior. La defensa dels excarrecs d'ERC (Oriol Junqueras, Raül Romeva i Dolors Bassa, amb una proposta laboral, i Carme Forcadell, de voluntariat) l'entregarà aviat. Els exconsellers de JxCat Jordi Turull i Josep Rull encara no ho han fet. ■

GARRIGAS
8 FEBRER 20:00 H
CAMPION D'EUROPA
LA MAGIA DE RAUL BLACK
ESPECTACLE DE MAGIA
AMB GRANS IL·LUSIONS

ÉS TEMPS DE
calcots
FES LA TEVA RESERVA
977 232 032
Via Augusta, 157
restaurantssolric.com
Sol Ric
RESTAURANT
DES DE 1960

FINANÇAMENT PRIVAT
Garantia immobiliària + 24H Anàlisi = Solució financera
TQ EUROCREDIT
La teva llibertat financera
972 48 72 22 www.tqueurocredit.com

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Lluís Puig** Exconseller de Cultura

“No és greu, si m’haig de quedar pres a Bèlgica”

DIÀLEG • “Si has de negociar amb presos i gent a l’exili, estàs acceptant la rendició” **OFERTA** • “Un document de bones voluntats amb gent a la presó i a l’exili no farà baixar el suflé” **POLÈMICA** • “No sé com ho decideixen, però no em faria res que la caixa de solidaritat ajudés en Santi Vila”

Natàlia Segura Raventós
Brussel·les

L'exconseller Lluís Puig és l'únic exiliat a Bèlgica que ara mateix té en actiu un procés d'extradició. El dels eurodiputats Carles Puigdemont i Toni Comín està paralitzat. En canvi, el terrassenc no disposa d'immunitat parlamentària, i de moment té una nova vista judicial a l'horitzó a finals d'aquest mes de febrer. Ara bé, podria beneficiar-se de retruc si el jutge belga considera que la tercera ordre europea de detenció del magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena contra ell i Comín estava mal feta perquè no tenia en compte que el darrer ja era eurodiputat.

Se suposava que dilluns a vostè ja l'havien de jutjar però al final hi va haver un canvi de guió. Què va passar?

La primera setmana de gener el jutge instructor va llegir les notícies de Luxemburg i va deixar en suspens la petició d'extradició. Dilluns, el jutge de sala, que no és el mateix que l'instructor, va dir que no tenia clar si s'havia de deixar en suspensió la petició d'extradició o retornar-la a l'Estat espanyol. Nosaltres anàvem preparats per al judici. Vam quedar tots una mica sorpresos.

El PSOE i ERC estan obligats a fer gestos, però espero veure algun fet

Va ser el mateix jutge qui va plantejar això?

Exacte. Va dir que calia una sessió específica per discutir-ho. Quan es dicta la petició d'extradició formalment, ja eren eurodiputats. Per tant, si l'Estat els hagués reconegut des del principi, no hauria pogut fer-ho. El 17 de febrer a porta tancada ho debatran i el jutge dirà si rebutja o no la tercera euroordre.

I com l'afecta a vostè?

Si es rebutja l'extradició, jo m'hauria de quedar sense petició d'extradició perquè el meu nom està en la mateixa euroordre que la de Comín i Clara Ponsatí. Haurien de fer una altra euroordre.

La quarta pel cas de l'1-O.

Tornar a la casella de sortida, com en el joc de l'oca. Hauria de fer el mateix: anar a la policia, després al jutge instructor i un altre cop al jutge de sala.

Encara que em faria il·lusió, tristament no podré anar a Perpinyà

I si no decau completament?

El dia 24 de febrer sí que tindria el judici pel meu cas.

Però, per què li fixen una vista si pot ser que s'anul·li l'euroordre?

Per si de cas. No és que intueixin que no afectarà. El tribunal, sempre, després d'una vista fixa les possibles dates de treball.

Què passaria en la vista del dia 24?

No trigaran gaire a fer la sentència. Jo intentaré demostrar que no hi ha doble incriminació perquè la corrupció que marquen a la casella de l'euroordre aquí no existeix, només s'aplica si el polític s'ha embutxacat diners. També que no hi ha hagut malversació perquè no es va pagar ni un euro del Departament de Cultura.

Espera guanyar?

Sí, però en qualsevol cas hi haurà recurs al tribunal d'apel·la-

Lluís Puig diu que està disposat que es prioritzi la llibertat dels presos sobre la dels exiliats ■ EFE

ció. I allà, passi el que passi, encara es podrà recórrer al tribunal de cassació. Això aproximadament són tres mesos, és a dir, cap a finals de maig.

Si no l'extradeixen, ha calculat a partir de quin any podria tornar a Catalunya un cop prescriuin els delictes?

El delictes de malversació a l'Estat caduca al cap de deu anys, i en fa dos de sencers i un trimestre que som a l'exili. Però si guanyo, em podrien tornar a obrir un procés d'extradició si viatjo a un altre país de la Unió Europea. No és greu, si m'haig de quedar pres a Bèlgica.

Ara no pot sortir però pot demanar un permís al jutge. S'ho ha plantejat per anar a Perpinyà?

La justícia belga em pot autoritzar a viatjar, però no em pot garantir que la policia d'un altre país no em detingui. Encara que em faria il·lusió, tristament no podré anar a Perpinyà.

També té el judici pel cas de Sixena. Hi ha hagut molta polèmica recentment perquè l'exconseller Santi Vila va demanar ajuda per pagar la fiança de 216.000 euros. La caixa de solidaritat l'hauria d'ajudar com ho ha fet amb vostè?

Soc partidari que s'ajudi tot-hom i que no es facin excepcions. No sé com ho decideixen, però no em faria res que la caixa

de solidaritat acabés ajudant en Santi Vila.

Per què?

Va fer tot el que havia de fer en el tema de Sixena i els diners que reclamen sobrepassen qualsevol sou que pot tenir qualsevol treballador, per més alt càrrec que sigui. Si suposa embargaments de la teva casa particular, em sembla que hi ha d'haver un punt d'humanitat.

Ha estat excessiu l'escarni de part de l'independentisme contra Vila?

Sí, perquè, abans que ell, al juliol van plegar la Meritxell Ruiz d'Ensenyament, la Neus Munté de Presidència i en Jordi Jané d'Interior i van entrar Jordi Turull, Joaquim Forn i la Clara Ponsatí. Mira si aquests ho han pagat car! Però els del juliol també estan davant la justícia i els hem d'ajudar si podem. No hi veig la diferència. Aquesta repressió que patim voldria escanyar-nos econòmicament, però la gent segueix. Sense aquest nivell d'implicació no hauríem pogut resistir ni a l'exili ni a la presó. Entre nosaltres no ens hem d'aplicar revenges.

Quin balanç fa de la reunió d'ahir entre els presidents Pedro Sánchez i Quim Torra?

Entenc que Sánchez intenti fer aquest paper conciliador, però si no està disposat a res, ni a aturar la repressió, ni a parlar

del referèndum, ni fer cap mena d'amnistia, hi ha molta gent al carrer que no s'ho empassarà. El PSOE i ERC estan obligats a fer gestos, però espero veure algun fet. Mentrestant, no veig una esperança clara en la taula de negociació.

L'amnistia i el retorn dels exiliats ha de ser una línia vermella del govern per negociar amb Madrid?

Si hi ha d'haver negociació, sí; si és una rendició, no cal. Si has de negociar amb presos i gent a l'exili, estàs acceptant la rendició. Com hem de parlar amb presos? És impensable. No és negociar, és anar a veure quines engrunes et donen.

Ho diu com a afectat?

No. Fins i tot acceptaria que tots sortissin de la presó i els exiliats seguissim una temporada més perquè es comencés a dialogar.

Es pot començar a parlar aquest mes quan el govern entre JxCat i ERC està trencat?

Sí, perquè, si tot va bé, després de les eleccions seguirem obli-

Si tot va bé, després de les eleccions seguirem obligats a entendre'ns entre partits

gats a entendre'ns entre els partits. Dubto que cap formació tingui majoria absoluta per poder governar en solitari.

Temeu que la taula de diàleg pugui fer retrocedir el suport a la independència?

Si d'aquí al dia de les eleccions es veuen fets, potser sí. Però, ara com ara, més enllà de gestos, a la gent se li ha d'explicar què s'ha fet. Un document de 44 pàgines de bones voluntats amb gent a la presó i a l'exili no farà baixar el suflé.

Qui ha de ser cap de llista per

JxCat en les eleccions?

No ho tenim fàcil. Ara és difícil posar-se a davant.

Puigdemont?

Si guanyés hauria de deixar l'acta d'eurodiputat, i crec que no està en el seu itinerari.

Per qui aposta vostè?

Estan venint temps de més microlideratges i menys lideratges messiànics. Per posar un exemple, la Gemma Geis ha demostrat ser una fantàstica diputada. Però no dic que hagi de ser ella.

Les enquestes els situen darrere d'ERC. Fan por unes noves majories i una altra coalició de govern?

Són les millors enquestes que ha tingut JxCat, i a mesos vista. A les últimes europees ens donaven una misèria. Ara és una força molt consolidada per seguir creixent.

Com?

Treballant arreu del territori amb tot i per tothom. El que no farem és insultar ningú.

Fes salut. Fes Vida. Col·labora!!!

Col·labora en la lluita contra el càncer

Amb la compra d'aquest pa estàs contribuint a la lluita contra el càncer. S'entregarà a AECC Lleida un mínim d'un 25% de la recaptació obtinguda.

Consegueix un viatge de més de 500 €!

Per cada pa que compres, obtindràs una butlleta per guanyar un viatge cortesia de Viatges Folguera. Troba més informació del projecte al portal www.ua1.cat/pasolidari

Propietats d'aquest pa artesà d'avena fet amb productes de qualitat

- En termes nutricionals, la civada o avena destaca per ser una opció amb gran aportació proteica i de fibra en comparació amb altres cereals.
- Així mateix, posseeix greixos insaturats i és un aliment ric en potassi, magnesi, calci i vitamines del complex B.
- Així que, entre altres, ajuda a combatre el colesterol alt, ajuda el sistema digestiu i compta amb un alt poder energètic.
- Però que fa a la vessant organolèptica aquest pa té un sabor més potent, cosa que confereix una sensació de sacietat.

PROXIMITAT - SALUT - ARTESANIA - QUALITAT - VIDA - SOLIDARITAT - KM0

Aquesta és una iniciativa de

En benefici de

Ja a la venda a Pastisseries Marquès

- C/ Amics de Lleida, 16 (Lleida)
- Passeig de Ronda, 42 (Lleida)
- Plaça Sant Pere, 5 (Alfarràs)
- Plaça de la Vila, 5 (Almacelles)
- Av. Guillem, 5 (Rosselló)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament investigarà la violència exercida l'1-O

■ Els grups independentistes i els Comuns aproven la creació d'una comissió d'investigació per analitzar-ne els motius ■ El PSC s'hi oposa, tot i que admet "un ús desproporcionat de la força"

Redacció
BARCELONA

El Parlament va aprovar ahir la creació d'una nova comissió d'investigació que aquesta vegada tindrà com a epicentre la violència exercida durant la jornada de l'1-O. Els propostants, però, no es volen quedar únicament en aquesta data, sinó que volen anar més enllà i analitzar els dies previs per constatar si les actuacions de les forces de l'Estat ja s'encaminaven a propiciar un clímax de violència com va acabar passant la jornada de l'1-O.

Aquest nou ens, que es preveu que comenci a funcionar aquest mateix mes de febrer, arriba en una legislatura pràcticament esgotada, un dels motius pels quals el PSC es va negar a donar-li suport. De fet, tal com ja va passar durant la creació de la comissió d'investigació del 155, els socialistes consideren que es tracta d'una comis-

sió que pretén fer propaganda. Amb tot, el PSC va admetre que durant la jornada de l'1-O es va fer un ús excessiu de la força "que no hauria d'haver succeït mai". Tot i el poc temps que queda de legislatura, amb una convocatòria d'eleccions quan s'aprovi el pressupost, la comissió pretén documentar els "exercicis de violència institucional" durant l'1-O; analitzar la preparació, coordinació, participació, perpetració i implicació en fets violents; determinar-ne els responsables, i estudiar les formes de reparació.

El diputat de CatECP Marc Parés va ser un dels defensors de la iniciativa i considera que la comissió permetrà "constatar" la violència policial d'aquella jornada. "Va ser el dia en què més clarament la repressió de l'aparell estatal es va expressar de forma més indiscriminada", afirmava, amb ciutadans defensant les urnes "literal-

El diputat d'ERC Ferran Civit, defensant la comissió amb unes porres a les mans ■ ACN

ment amb els seus coscos". Des de la CUP, Vidal Aragonès creu que els coscos policials estatals "van desplegar una estratègia de càstig" l'1-O amb la "voluntat d'humiliar" la població. Segons el diputat, l'objectiu d'aquella actuació era doble: "Generar violència perquè la comu-

nitat internacional no pogués reconèixer mai el referèndum i violència institucional per traslladar por i pànic". Aragonès considera que la comissió ha de buscar "veritat, justícia i reparació", però també "potser un nou referèndum d'autodeterminació". El republicà Ferran

Civit va criticar que "ningú ha donat la cara" per l'actuació de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional l'octubre del 2017 i lamentava que "la gran majoria" de denúncies contra la violència policial "han estat aturades pels jutges". "Tothom s'amaga darrere les porres i les togues", la-

mentava. Per part de JxCat, Eduard Pujol va reclamar "totes les veritats" i que aquesta comissió serveixi "per compartir les experiències de les víctimes, no només dels botxins". "No és normal que en democràcia els catalans sortíssim estovats", hi afegia.

En canvi, el diputat de Cs Matías Alonso assegurava que la violència de l'1-O va ser "promoguda pel govern colpista" i defensava l'actuació "legítima i prudent" tant de la Guàrdia Civil com de la Policia Nacional. "Van defensar la democràcia i l'ordenament nacional fent un ús prudent de la força". També el PPC s'ha oposat a aquesta comissió d'investigació en considerar-la "estrictament propagandística" com la que investiga l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. "No s'ajusta a cap dels principis bàsics que han de regir una comissió d'investigació", va esgrimir. Els socialistes tampoc van donar suport a la comissió. "Quin sentit té crear-la ara", es preguntava el diputat Òscar Ordeig, del PSC, si ja "no hi haurà temps de fer-la". Tot i això, va reconèixer que l'actuació de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional durant la jornada de l'1-O va comportar "un ús desproporcionat de la força que no s'hauria d'haver produït mai". ■

La Cambra critica la major pressió fiscal

■ L'entitat avisa del perill que això generi trasllats a altres territoris

E. Garcia
BARCELONA

La Cambra de Comerç de Barcelona ha puntuat amb un simbòlic "aprovat" els pressupostos presentats pel govern després de dos anys de pròrroga, tot i que n'ha fet algunes correccions. Entre d'altres aspectes, la Cambra considera "massa restrictiu l'objectiu d'equilibri pres-

supostari que preveuen els pressupostos de 2020" i creu que "l'augment de la pressió fiscal que acompanya aquests pressupostos és perjudicial perquè desincentiva l'activitat econòmica i la inversió i hi ha el perill que generi fugides de talent cap a altres territoris amb una fiscalitat més favorable". Segons els càlculs de l'entitat, la recaptació prevista per noves mesures fiscals és de 552,5 milions anuals, el que equival a un total de 69 euros per habitant.

El president de la Cambra de Barcelona, Joan Ca-

Joan Canadell és el president de la Cambra de Comerç de Barcelona ■ EFE

nadell, considera que "la via per quadrar el pressupost no hauria de ser la d'incrementar els impostos, quan es té un dèficit fiscal d'entre 12.000 i 16.000 milions d'euros, que farien incrementar el pressupost total del 50%".

En aquest sentit, recomana abaixar els impostos per fomentar l'economia i exigeix a l'Estat que compensi parcialment el dèficit fiscal. La Cambra ha aprofitat per recordar que "el pressupost d'ingressos preveu 200 milions de la

compensació per la disposició addicional tercera de l'Estatut d'Autonomia que encara no s'han pactat amb el govern de l'Estat" i recorda que "el deute total per aquest concepte s'eleva a 3.808 milions d'euros". ■

Dèficit acumulat de 45.000 milions

La Cambra, tot i que va reconèixer l'impuls inversor pressupostat el 2020, assenyalava també que "partim de xifres d'inversió executada molt baixes". En aquest sentit, va valorar l'augment del 30% en inversions públiques, fins a 1.372 milions d'euros, però va recordar que l'execució d'aquestes inversions en les dues darreres dècades ha estat del 85%, de manera que dona per fet que l'increment "no serà real". De fet, el president de la Cambra de Barcelona va considerar "inacceptable" que els pressupostos incorporin aquesta xifra d'inversió "amb un dèficit acumulat de 45.000 milions d'euros" i creu que s'hauria d'aspirar a inversions d'entre 4.000 i 5.000 milions.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem avala la legalitat de la vaga del 8-N del 2017

Valida la sentència del TSJC i rebutja el recurs de Foment ■ Conclou que la finalitat principal no era política

V.P.
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha validat la sentència dictada el 2 de maig del 2018 pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) i ha conclòs que la vaga general celebrada el 8 de novembre del 2017 va ser legal. Respon així al recurs presentat per Foment del Treball, que és l'entitat que havia presentat la denúncia contra el sindicat convocant, la Intersindical-CSC, i el comitè de vaga, en entendre que el sindicat independentista no tenia prou

legitimitat i que la finalitat última de la convocatòria era política i no laboral.

Tal com ja va donar per provat en el seu dia el TSJC, el Suprem també descarta ara la il·legalitat de la vaga i avala la tesi que la finalitat principal no va ser política, sinó laboral. Així, conclou que, "tot i que poden aparèixer enunciades altres finalitats que poden ser qualificades de polítiques", aquestes no desvirtuen la finalitat principal, que va ser "bàsicament de defensa dels drets dels treballadors".

El Suprem considera

que "no va existir abús de dret" i cita un informe de la Delegació del Govern de l'Estat, que valorava que la vaga havia tingut un seguiment mínim i, tot que feia referència al fet que "els radicals havien convertit el fracàs en una jornada d'actes vandàlics", en cap cas vinculava els actes vandàlics al sindicat convocant. En el mateix sentit, la mateixa sentència del Suprem considera provada la "desvinculació de la Intersindical dels talls de carreteres i vies de trens a càrrec dels CDR".

La sentència també

Tall de la C-58 a l'altura de Sabadell, durant la vaga general convocada per la Intersindical el 8 de novembre del 2017 ■ ACN

tomba un altre aspecte del recurs de Foment del Treball, segons el qual el sindicat independentista convocant no tenia prou legitimitat perquè només ostentava una representació del 0,48% al territori. El Su-

prem, com ja va fer en el seu dia el TSJC, recorre a la jurisprudència per concloure que per poder convocar una vaga n'hi ha prou de tenir implantació sense que sigui necessària un mínim de representati-

vitat.

La vaga del 8-N va ser secundada per 82.174 persones. El Servei Català del Trànsit va registrar 351 incidències per manifestacions en 65 vies de circulació diferents. ■

Ajuntament
del Bruc

ANUNCI

De conformitat amb l'article 37 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals (ROAS), es fa públic que el Ple municipal, en sessió extraordinària celebrada en data 22 de gener de 2020, en referència a la "Proposta d'aprovació provisional de la Modificació puntual de les NNSS per a la modificació de la normativa referent a la regulació dels sistemes d'equipaments" del terme municipal del Bruc (expedient 01 02 007 002 2019), va aprovar els acords següents:

Primer. Aprovar la incorporació en el text de la «Modificació puntual de les NNSS del planejament del Bruc per a la modificació de la normativa referent a la regulació dels sistemes d'equipaments» dels requeriments efectuats pels diferents organismes oficials mitjançant els seus informes.

Segon. Aprovar provisionalment la «Modificació puntual de les NNSS del planejament del Bruc per a la modificació de la normativa referent a la regulació dels sistemes d'equipaments» redactada per A112 Arquitectes SLP, que comporta la modificació de l'article 25. Zona núm. 3: sistema d'equipaments de les normes subsidiàries, per tal de poder permetre la construcció d'un pavelló escolar en l'Escola Municipal, el qual forma part del projecte de reforma i ampliació del programa de l'escola.

Tercer. Publicar l'acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i en un diari dels de major divulgació, i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, a la pàgina web municipal www.bruc.cat i a la seu electrònica municipal.

Quart. Notificar aquests acords a les persones interessades, com són l'Agència Catalana de l'Aigua i el Departament d'Educació.

La qual cosa us comunico, tot indicant-vos que la present Resolució és un acte de Tràmit, no definitiu en via administrativa, i per tant no és susceptible de recurs, així sense perjudici que pugueu exercitar el que estimeu procedent, de conformitat amb el que disposa l'article 58.2 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

El Bruc, 3 de febrer de 2020

L'alcalidessa
Bàrbara Ortuño Escriu

AVUI, DIA DEL DEJUNI VOLUNTARI

QUI MÉS PATEIX
EL MALTRACTAMENT
AL PLANETA
NO ETS TU.

Col·labora estàs a la teva mà.

Mans Unides

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

C/ Sant Joan B. de La Salle, 19, 2n 2a
Tel. 972 20 05 25 - Fax 972 48 66 94 - 17002 Girona

girona@mansunides.org
www.mansunides.org

Donatius a qualsevol oficina de
"LA CAIXA"

c/c: ES26 2100.0002.57.0201142527

TEMPORADA DE BALL VILANOVA DE BELPUIG FEBRER 2020

2 de febrer MADISON

9 de febrer ATLANTIC'S

16 de febrer MENPHIS

23 de febrer PANAMA

Poliesportiu Municipal
Horari del ball de 19.00h a 22.00h, a les 20.30h mitja part

Servei de Bar
Preu de l'entrada per persona 5€ amb entrepà inclòs

ORGANITZA
AJUNTAMENT DE
VILANOVA DE BELPUIG

SOCIETAT

El jutge denega la reobertura del cas del crim de Pedro Álvarez, de fa 27 anys

El titular del jutjat d'instrucció 4 de l'Hospitalet de Llobregat ha denegat la reobertura de la investigació per l'assassinat del jove Pedro Álvarez, el 15 de desembre de 1992. L'agent de la policia espanyola José Manuel Segovia Fernández, que va estar sis dies en presó preventiva, va ser el principal sospitós, però la causa contra ell està prescrita des de l'any 2014 segons la fiscal, perquè la investigació es va tancar l'any 1994 (i han passat els 20 anys amb què es castiga un assassinat). El magistrat Alfonso Pérez Puente ho estima així, tot i admetre "certs dubtes".

El penalista Benet Salellas, contractat per la família per mirar d'impulsar la reobertura del cas, va sol·licitar-ho el de-

Juanjo Álvarez, en la manifestació per reclamar justícia per l'assassinat del seu fill fa 27 anys, al desembre ■ ORIOL DURAN

sembre passat, tot exposant que la investigació científica forense ha evolucionat molt i demanava proves, com ara al vehicle del sospitós i de balística. En la resolució, coneguda

ahir, el magistrat no accepta que s'encarregui les proves als Mossos d'Esquadra, com sol·licitava la família, però sí que ordena al cos de la policia espanyola que faci un informe en el

qual valori "si és viable alguna diligència d'investigació criminal biològica, química o tècnica" que no s'hagi fet i, sobretot, que no sigui contra el policia.

El jutge exposa que la causa podria no estar prescrita perquè la darrera vegada que es va reobrir va ser el 1997 i els vint anys es complirien aquest 2020. Precisa que llavors no es va reobrir la sospita contra el policia i que per tant no es pot dirigir la causa contra ell. Salellas va lamentar ahir que "la fiscalia té el paper en pro de la impunitat", tot i que hi va afegir que "la pressió i el ressò del cas han obligat a motivar molt la posició i a obrir aquesta petita porta d'esperança". Va avançar que presentarà recurs contra la decisió judicial.

■ M.PIULACHS

La nova xarxa dona servei a 16.000 clients ■ ENDESA

INFRAESTRUCTURES

Desballesten dues línies d'alta tensió centenàries al Pirineu

La renovació de part de la xarxa elèctrica d'alta tensió del Pallars Jussà i de la Noguera ha provocat el desmuntatge de més de 55 quilòmetres de cables de dues línies aèries centenàries, 27.500 metres de cadascuna, i 177 torres metàl·liques. Aquestes línies s'han substituït amb una de nova construcció de 27 quilòmetres de longitud i 98 torres metàl·liques amb elements d'última tecnologia. Aquest tram, que connecta la subestació Pobla, a la Pobla de Segur, i la subestació Ponts permet augmentar la seva resistència en condicions meteorològiques adverses, millora la fiabilitat i augmenta la potència que, originàriament, transportaven les dues traces anteriors. La reforma redueix en un 40% el nivell d'afectació del territori, que passa dels 410.000 m² d'abans als

250.000 m² amb la nova traça, suposa una reducció de l'impacte visual de la instal·lació i contribueix a reforçar la garantia de servei als més de 16.000 clients de les comarques del Pallars Jussà i de la Noguera. Endesa ha invertit gairebé 6 milions d'euros en aquests treballs de reforma tecnològica, que incorporen elements i dispositius per adaptar la línia per protegir tant l'entorn com la flora i fauna. La línia centenària que s'ha desmantellat tenia l'origen a la central hidroelèctrica de Capdella, que va entrar en servei el 1914, i anava destinada a la central tèrmica de Sant Adrià de Besòs, passant per Manresa i Sabadell. Era la línia encarregada de transportar l'electricitat a Barcelona des de la primera gran central hidroelèctrica que va operar al Pirineu. ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

La fiscal proposa un any de presó per als 12 CDR

La fiscal va plantejar ahir que els dotze ciutadans que jutja l'Audiència de Barcelona per haver protagonitzat una protesta a les escales del TSJC, el 23 de febrer del 2018, a iniciativa del CDR, la CUP i altres entitats de l'esquerra independentista, siguin condemnats tots a un any de presó per un delictes de resistència i desobediència a agents de l'autoritat.

És l'alternativa que va plantejar a la secció desena, enfront de la primera opció de sol·licitar 2,6 anys de presó per a deu dels concentrats per un delictes de desordres públics. Els seus advocats, Eduardo Cáliz i Xavier Monge, van demanar-ne l'absolució perquè "exercien el dret de protesta i no van causar danys ni lesions". ■ M.P.

TRIBUNALS

L'Audiència Nacional embarga Boye

L'Audiència Nacional ha embargat els comptes de Gonzalo Boye, advocat de Carles Puigdemont i que fa trenta anys va ser condemnat pel segrest de l'empresari Emilio Revilla. L'Audiència Nacional ha resolt ara que el lletrat mai va abonar la indemnització que li corresponia per la seva relació amb els fets i que l'obligació de pagar no estava

prescrita, segons van avançar ahir a la nit *El Confidencial* i Europa Press. Boye hauria llegat que no tenia béns i el tribunal li ha embargat els comptes. El lletrat, que va rebre a les xarxes el suport de Carles Puigdemont, Quim Torra o Clara Ponsatí, entre molts d'altres, ha anunciat un recurs en considerar que és un cas únic i sense precedents. ■

GARRIGAS
8 FEBRER 20:00 H
CAMPIO D'EUROPA
LA MAGIA DE RAUL BLACK
ESPECTACLE DE MAGIA
AMB GRANS IL·LUSIONS

109004-1127790w
cal rei
www.calrei.com
botiga on line

TRIAL CAMPEONATO DE ESPAÑA 2020
SPEA fme
9 FEBRERO
AITONA-LLEIDA
Allianz HJM Leonell

Ajuntament del Bruc
ANUNCI
De conformitat amb l'article 37 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals (ROAS), es fa públic que el Ple municipal, en sessió extraordinària celebrada en data 22 de gener de 2020, en referència a la "Proposta d'aprovació provisional de la Modificació puntual de les NNSS del planejament del Bruc per a la protecció de certs àmbits del sòl no urbanitzable" del terme municipal del Bruc (expedient 01 11 006 001 2016), va aprovar els acords següents:
"Primer. Aprovar provisionalment la «Modificació puntual de les NNSS del planejament del Bruc per a la protecció de certs àmbits del sòl no urbanitzable» redactat per Efa Arquitectes, amb l'objecte següent:
Establir una franja de protecció en sòl no urbanitzable per la qual es definirà un règim d'usos particular, conseqüent amb les característiques especials que hi presenta el medi natural. Aquesta franja de protecció es delimita tenint en compte una anàlisi detallada del sòl no urbanitzable per tal d'incloure els espais més favorables per reforçar la connectivitat entre Montserrat i Roques Blanques: cobertes on s'integren hàbitats d'interès comunitari, àrees sensibles per a la flora amenaçada i amb presència d'espècies incloses al Catàleg de Flora amenaçada de Catalunya, Àrees d'interès de conservació per a la fauna, Zones d'interès paisatgístic, Xarxa de rieres i torrents que drenen el terme, Zones cremades en regeneració i amb un elevat potencial risc d'incendi forestal i Zones amb dominància d'espècies efectives en la fixació de CO₂.
Fer compatible la conservació i millora dels valors naturals amb els beneficis vinculats al benestar i a la qualitat de vida de les persones. L'impuls de la protecció específica dels espais naturals, agraris i no urbanitzats, permet donar un valor afegit a la qualitat de vida de les persones.
Que comporta la modificació dels articles: 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 i 48 de les NNSS del planejament del Bruc.
Segon. Desestimar les al·legacions rebudes d'acord amb la memòria per a l'aprovació provisional de data 8 de gener de 2020 presentada per l'equip redactor del projecte i l'informe de secretaria de data 17 de gener de 2020.
Tercer. Publicar l'acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i en un diari dels de major divulgació, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, a la pàgina web municipal www.bruc.cat i a la seu electrònica municipal.
Quart. Notificar aquests acords a les persones interessades.
Cinquè. Notificar la desestimació de les al·legacions a les persones que les han interposat.
Sisè. Donar trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Catalunya Central de la documentació administrativa i tècnica de l'expedient, per a la seva aprovació definitiva, donant compliment als requisits exigits a l'article 792 del TRLUC del Decret legislatiu 1/2010 per a la seva aprovació definitiva i procedir a la consegüent publicació."
La qual cosa us comunico, tot indicant-vos que la present resolució és un acte de tràmit, no definitiu en via administrativa, i per tant no és susceptible de recurs, això sense perjudici que pugueu exercir el que estimeu procedent, de conformitat amb el que disposa l'article 58.2 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.
El Bruc, 3 de febrer de 2020,
L'alcaldeessa, Bàrbara Ortuño Escrivà
AJUNTAMENT DEL BRUC C/ Bruc del Mig, 55 08294 El Bruc Tel.: 93 771 00 06 Fax: 93 771 04 50 A/e: bruc@diba.cat
CIF: P08025001